

מוסף ליום א' של ראש השנה

אגדת חזקיהו

שָׁלֹם טוֹבָה וּבָרְכָה מִן וְחַסֵּד וּרְחַמִּים עַלְיוֹן וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרִכָּנֶךָ אֲבִינֶךָ פָּלֶנֶךָ כִּאֵחֶד בָּאוֹר פְּנֵיךְ כִּי בָּאוֹר פְּנֵיךְ גַּמַּת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִם וְאֶתְבָת חַסֵּד וְצַדְקָה וּבָרְכָה וּרְחַמִּים וְחַיִם וְשָׁלֹום וְטוֹב בְּעֵינֶיךְ לְבָרָךְ אַת־עָמָךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעה בְּשָׁלוֹמֶךָ:

בְּסֶפֶר חַיִם בְּרָכָה וְשָׁלֹום וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִכְרָת וְגַתְבָת לְפִנֵּיךְ אֲנַחֲנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִם טוֹבִים וְלִשְׁלֹום.

**ונאמר כי בירבו ימיך וויסיפו לך שנות חיים: לחיים טובים תכתבנו:
אלhim חיים כתבנו בספר החיים: בכתבך ואתם הדרקים ביי אלhimם
תמים כלכם היום:**

אמן	טוחין הארון
אמן	חויך היום תפאמצנו:
אמן	" היום תפברכנו:
אמן	" היום תפנדלנו:
אמן	" היום תפדרשנו לטובה:
ריש מוסיפים: היום כתבנו לחיים טובים	"
אמן	היום תפשמי שועתנו:
אמן	" היום תפקלל ברחמים וברצון את תפלהנו:
אמן	" היום תפתקבנו ביום צדקך:

סוגרין הארון

כִּהֵיָם הַזֶּה תְּבִיאָנוּ שְׁשִׁים וָשְׁמָחִים בְּבָנֵן שָׁלָם. כְּכֹתוּב עַל יָד נַבְיָאֵךְ וּבְבִיאוֹתָים אֶל הַר קָדְשֵׁי וּשְׁמָחִתִּים בְּבֵית תִּפְלָתִי. עַלְתֵיכֶם וּבְחַיֵיכֶם לְרַצּוֹן עַל מִזְבֵחִי. כִּי בֵיתִי בֵית מִפְלָה יָקְרָא לְכָל הָעָםִים: וּנְאָמָר וַיַּצְוָן יְיָ לְעֹשֹׂת אֶת כָּל הַחֲקִים הָאֶלְهָה לִירָאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לְנוּ כָל

היום תאמצנו. תפלה זו נקבע לבעלי תשובה ולא יכולו לקבוע באמצעותם וקבעו בסוף התפלה ועם בעלי תשובה שידיקו אמר אימוץ הלב ונעם הקב"ה מחוק ומאמץ לבם של בעלי תשובה לשוב בלבב שלם שנאמר במלacci ב' פ' טיז או נד רודיראי ח' אל רעהו וגנו' יראי אלו בעלי תשובה אבל לרשעים מחוק לבם שלא לשוב בתשובה שנאמר בשמות ט' פ' ייב ויחוק ח' את לב פרעה: היום תברכנו, מצאנו ברכה לבעלי תשובה לבני חוורים ברכיה זו בסוף התפלה. וכן אלהינו ואלהינו בזוסק טיז וברכן ח' אלהיך וגנו' ואנו כלנו חוורים בתשובה וכלנו נקבע ברכה זו בסוף התפלה. וכן אלהינו ואלהינו ברכינו כלנוadam שנפטר מריבו ובן מאביו ואמר ברכני רבוי או ברכני אבי וכן יעקב שננטר מעס פרעה. שנאמר בראשית מ"ז ז', ויברך יעקב את פרעה. וכן נוהגים בשבתו ובעמידה שבסוף התפלה הולכים הנערים לדרכיהם כמו להרב או אצל אביהם. כלומר התפללו לפני הקב"ה וראוים אנו לברכה. אך בימי ז'ול אין נוהגים כך שאם העת פנוים לבא לבית הכנסת: שבעה "חיופ" נתוקן על שם ז' תיבות שבפסוק ואתם הדורקים בה' אלהיכם חיים כולכם חיים בדברים ד' פ' ד'.